

RUH TRAGEDYASI

Bu eser  körlük kuralına göre yazılmıştır. (Görmedim, görmüyorum, görmeyeceğim.)

Saat 03.56

—Kimsin sen?

—Ben senin beklediđinim

*Ama “daha” gelmeyenim.
Beni tanıdıkça kendini,
Hayatı, lm ve evreni
Göreceksin gönlünden.*

—Aynı renge boyanmışken
Gnm, gecem ve beden;
Bu ışık, bu rzgr, bu nağme nerden?

Karanlığa gün olmak için
Bağırma doğan Beatrice, sen misin?

—*O Beatrice'in yansın elleri,
Dante her oynattığında kalemi.
Dante'nin ışığı verem, güneşi gece;
Senin cehennemini, onun cennetinden yüce!*

Saat 02.57

—Kimsin sen?
—*Ben, benim.*
*Sen, ben iken sana seslenenim.
Ama “belki” gelmeyenim.
Beni tanıdıkça kendini,
Kendini tanıdıkça beni kaybedeceksin.*

—Evreni gören gözüm,
Körmüş sana, aşıkâr.
Aşkı yazmaya hazır gönlüm,
Seni okumakta naçar.
Burnum, tenim, hafızam,
Kulaklarım her bahar
Cahil değildi bu kadar.

—*Gözün etten bir küre.
Kulağın alışık değil bu dile.
Burnun, ellerin, her şeyin
Beni tanımlayamaz beynin.
Benim adım bilmece,
Çok az bilgi verildi size.
Yansıdım şimdi gönlüne,
Verdiğin sözü unutma diye!*

Saat 03.12

—Kimsin sen?

—*Ben sendenim.*

Ben sende iken

Ateşine kz verenim.

Ama “hiç” gelmeyenim.

Beni tanıdıkça kendinden

Uzaklaşacak kendin.

Hayattan, gününden, evrenden

Son bir kez vazgeçeceksin.

—Seni anlamıyor gibiyim.

Anlamıyorum kendimi.

Ama içimde, bir yerde

Onay verir her sözüne

Uzak, te bir gezegende

Anlamadığım bir dilde.

—*Son barınağın toprak;*

Ama toprak değil o yokuştan.

lrsn yaęmura bakarak

*Ama yaęmur değil o buluttan.
Ben gemide tahtaydım,
Yaşanırken koca tufan.
Bir kere gönlüne kazındı adım,
Artık fayda etmez canan.
Doęuda ipek yüklüyken kervan,
Batıda hüküm süren hurdalardan,
Kuzeydeki anlamsız isyandan,
Unuttun kendini çoktan.
Sndęnde bedenindeki son mum.
Ben oradan alev alacak ruhum!*

Saat 03.34

—Kimim ben?

Hayati SARIEKİZ